

RMKL

1751

The image shows the front cover of an old book. The cover is decorated with a marbled paper pattern, specifically a 'stone' or 'shell' pattern, featuring swirling, organic shapes in shades of dark brown, black, and a golden-yellow or tan. The pattern is dense and covers the entire surface. In the top-left corner, there is a small, rectangular, light-colored label with a thin black border. The label contains the text 'RMKL' on the top line and '1751' on the bottom line, both in a simple, black, sans-serif font. The left edge of the book shows the binding material, which appears to be a dark, textured cloth or leather. The overall appearance is that of a well-preserved but aged historical volume.

Living. o. f.

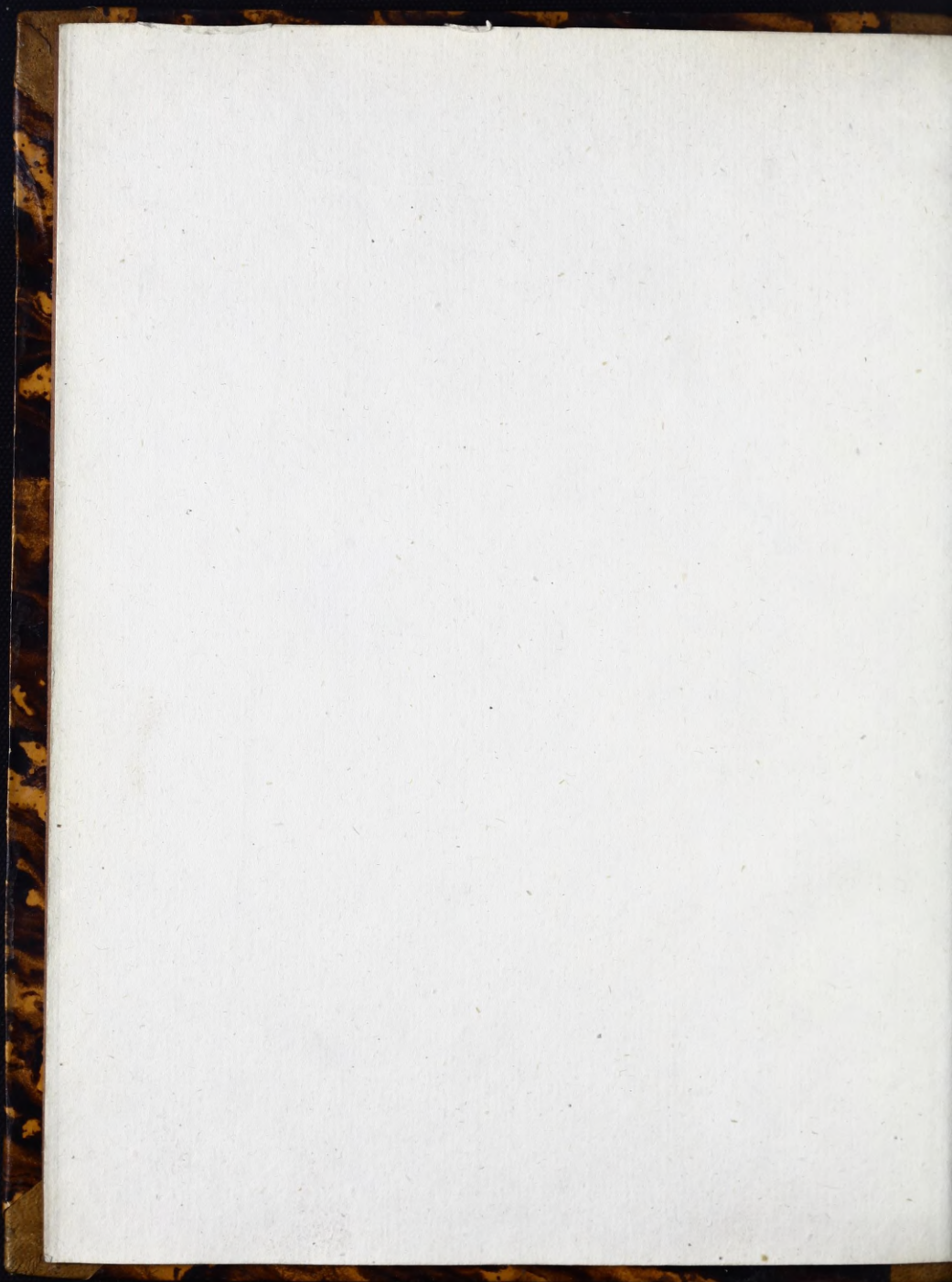
216.

W. K. T.

1451

teljes.

1757

di

BOTRANKOZÁS-NELKÜL-VALÓ LELKI-ISMERETÜ

lung o.f.

216.

K E R E S Z T Y E N

Avagy

*Az ö Keresztényi Vallását, azzal egyező életével, 's praxissával
meg-mutató, botránkozás-nélkül-való lelki-ismeretü,*

Néhai

MELTÓSÁGOS, TEKENTETES és NAGYSÁGOS

BULCSESTI SARAH

ASZSZONYNAK Ö NAGYSÁGÁNAK.

A' MELTÓSÁGOS UR, TEKENTETES és NAGYSÁGOS

HALLERKÖI

HALLER ISTVAN

URNAK Ö Nagyságának, Felséges

Urunk Erdélyi Királyi Guberniumának, Belső Tanács UR
hivének, Erdélyi Statusok Præsidentsének, Torda-Várme-
gyének Ispánnának, kedves hites Társának

Keresztényi életének le-rajzolója.

Mellyet, ennek a szent Lélek Templo-

*mának el-takarittatásakor, SZEBEN Városában, ezer hét-
fáz nyolczadik Eft. Juniusnak 17-Napján. A' Méltóságos fen-*
emlitett UR maga Palotáján öfve gyűlt sokaság előtt mondott,

NADUDVARI PETER,

A Székvarasi Ref. Eccl. Tanítója, és azon Capitulumnak Decánnya.

S Z E B E N B E N,

Nyomtatta HELTZDÖRFFER MIHALY,

1708-Eftend.

A' mennyei böltsefségnek kútfejétől tudománt és ke-
lemnek böseget kíváno Kegyes Olvaso.

AZ Isteni, Agyali, 's Emberi lélekről, és ennek jóvendobéli
állapottjáról-való fundamentalis contemplatio, 's tudomány, melly
gyönyörűséges legyen, édes Idvezitőnk, avagy tsak amaz Irástudonak
tett feleletiben Mat. 8. 19. 20. ki-adta. Ki midőn azt mondaná: Mester!
én te utánad megyek valahová mégy, ezt feleli: A' Rókáknak baulang-
jok vagyon, az égi madaraknak fészkek, de az Ember fiának nintsen
fejét hová le-hajtsa. Holott magán kívül Idvezitőnk, két rendbéli Do-
ktorokról emlékezik. Egyik rendet hívja Rókáknak, kik a' Herodi-
ánusok, vagy Sadduceusok voltanak, kiknek minden efek kedvek, tsak
a' Rómaiaknak való rókái ravasz adulatio 's azokkal-való confederatio
(mellyről Es. 28. 15.) és a' rókai lyukhoz hasonló erősségekben, fényes
palotákból álló Collegiumokban-való ditsekedés volt. (mellyről Solt. 49.
11. 12.) kik tagadván hogy volna Agyali, lélek, fel-támadás Apost.
23. 8. mint ama' ganéjban magát bé-hempelygető, 's abba, maga doha-
között telelő bogár, e' földhöz ragadtak, 's ennél fellyebb nem emelked-
tek. Másik rendet hívja Egi Madaraknak. Ezek a' Fariséusok vol-
tak, kik noha elég mérges tudományokat tojtak 's költöttek a' magok
Fészkekben, (Scholájokban, mellyekben tanítottak) mindazáltal fel-reb-
destének, az Istenről, az Agyalokról, a' lelekről, 's ezeknek jóven-
dobéli állapotokról, fabádósan, fényen gondoloztanak, 's az ő mély-
séges fen-járó gondolkodásokban, mint a' madarak az aerbéli rebdesés-
ben gyönyörködtenek, mellyért ezzel a' Doktoroknak Emblémájával,
meg-is ékeftették. Az Agyaloknak-is több okok között, ezért talaj-
donittatnak fárnyak. Esa. 6. 2. Ezek. 1: 11. 11: 5. mert a' leleknek
jóvendobéli állapotjában, az Agyalok-is meg-borgadva kívántanak
tekénteni. 1Pét. 1. 12. Illy fép fundamentalis contemplációkban ma-
ga lelkének jóvendobéli boldog állapotjáról-való forgalmatosságban,
nem Farisäusi, hanem Kerekyéni fárnyakkal fen-rebdesni kíván 's ma-
ga gyönyörködtetését keresi úgy hiszem minden kerekyén Ember; melly-
re ha tsak nogato és ebrefő lehetek is, nekem elég nyereség. Erre
czéloz élő nyelvel illy nevezetes halotti alkalmatossággal lött tanítá-
som, és mind a' Méltóságos gyáfos háznak 's mind a' Lélekről-való
soliditásokban magát gyönyörködtető kiváltekippen-való Jóakaró Ura-
mnak kívánságára tsekély tanításomnak nyomtatásban-való kiadása;
mellynek bár tsak egy Lélek vehesse hasznát, mind a' két élet boldog-
ságával boldogíttatásodat kíváno Jóakarod öhajtsa

Székelyváros 9. Julij 1708.

Nádudvari Péter.

Tsekély Elmélkedés a' valóságos Keresztyénségről.

Szent Leczke.

Apost. tsel. 24, 16. mellynek magyarsága ez:

E' felett minden munkámat a' Keresztyéni Vallásnak gyakorlására adom, hogy botránkozásnélkül-való lelki ismeretem legyen mind Isten mind Ember előtt, mindenkor.

EL ÖL-J A R O-B E S Z E D.

*Ki az URat feli meg-tanította azt az útra, mellyet válaíffon magának. Igy áll amaz Isten útiban gyönyörködő Ember a' Dávid. Solt. 25, 12. Bizony a' Szentek élete merő azon úton-járás. Igy voxol maga-is az Isten: *Járj én előttem fúntelen.* 1-Mós. 17, 1. úgy hogy, se állani, se ülni, se fekünni, sőt fúnyynadni sem szabad a' kegyefségnek, 's idveítségnek után, tsak halladni kell azon elébb elébb, Solt. 119, 60. mert mint a' Planétáknak, úgy a' Keresztyén Embernek-is lassu menése, elsőben ugyan Státiónak, állongásnak; de azután *retrogradatió*nak, vissza menésnek tartatik. De vagyon az Ember előtt leg-alább négy felé ágazó út: mellyiken kell járni? Ugyan-is: *Vagyon magának Istennek út;* De hozzá se kezdgyen ahoz az Ember; mert az Isten utai végére mehetetlenek. Róm. 11, 33. 's rövidebb az Ember lába mint se annak fenekét érne; mert ha belé lépik, érjen bár első lépésben bokáig, de a' másodikban térdig ér, a' harmadikban czombig, a' negyedikben veséig, 's azután olyan lesz hogy soha meg-nem lábolhattya. Ezek. 47. Bé-is petséltelte azt Isten, 's azt iratta felül reá. *A' titkos dolgok maradványak a' mi Istenünknel.* 1 Mós. 29, 29. Itt magát senki nem gyakorolhattya. *Vannak e' világ Istenének-is, a' Sátánnak utai.* 2 Cor. 4, 4. de bár el-nézd edgyik útyán fúnts ez az irás: *Az oda fel valókat keressétek, az oda fel valókra viséílyetek gondot.* Kol. 3, 1. 2. sőt akár melly magas helyről-is tsak ezt javallya a' keresztyén Embernek: *Ha Isten fia**

vagy bűnsátkozzál alá. Mat. 4, 6. holott fel, 's nem alá kell az Isten
 fiának menni; de a' Sárán se valóságból, se játékból nem javallja
 senkinek az oda felt; hanem az oda alá. Ember! hadgy békét en-
 nek az útnak, meg-ismered ezt saját bélyegéről; mert ilyen irás va-
 gyon rajta: *Tágas kapu és féls út, melly vifén a' veszedelemre, és*
jóknak vannak, kik azon járnak. Mat. 7, 13. Hadgy békét ennek az
 útnak. Egy dolgot mondok: soha egy élő Embernek-is az Isten a'
 poklot meg-nem mutatta de meg-mutatta a' Menyoré igi boldogságot.
 Láta Sz. Pál, Sz. István, 's a' Tanítványok is a' hegyen Mat. 17. Mon-
 dok még egyet: soha az Isten a' Sz. Írásban csak egy Ember nevét fe-
 jezi ki, hogy ez, 'sez Emberel-kárhozott, de nevez olyyakat a' kik a'
 Menyoréágban vannak, *Enochot, Illyést, 's másokat.* *Lázár* nevét
 ki-fejezi, hogy Ábrahám kebelében vitetett; de a' ki a' pokolban a'
 lang között emelte-fel femeit, a' felől csak így áll, hogy a' gazdag
 Ember volt Luk. 16. *Judas* felől se mondatik egyeb, hanem: *El-*
mene maga helyére. Apost. 1, 25. Ezekkel az Isten tégedet a' po-
 kolra menő úttól irtóztat, ne tanuld azt-meg, 's ne járj azon. *Vad-*
nak a' meg-vefett testnek-is útai. De soha egyik-is az Isten orzá-
 gának örökségére nem vezethet, 1 Kor. 15: 50. 's még: csak arra se
 taníthat-meg, hogy a' Jesus Istennek fia. Mat. 16: 16; 17. mert a'
 testnek böltsétsége, Istennek meg-eskütt ellensége. Rom. 8: 7. Egyi-
 ket se gyakorold; mert mind *halálra való utak azok.* Peld. 14: 12.
 nintsen-is nagyobb büntetése Istennek, mint mikor az emberek fe-
 jéhez ezt tsipja: *Ambár mennyenek az ő útokra, szabadon bűnsátam.*
 Sólt, 81: 13. Mind ezeken kívül *Vagyon még egy út, melly az I-*
stennek a' fent írásban ki jelentetett fent akarattyának út, mellyen
 való járást, akar az ember tselekedetinek Isten akarattyával való
 meg-egyezésének, akar kegyesség gyakorlásának, akar embernek min-
 den munkájának, a' kereftýén vallásnak gyakorlására való adásá-
 nak hijjad, mind egy. Ebben kívánnya Isten hogy magadat gy-
 akorollyad. Ismérd-meg azt előzőr, meg-ismered pedig saját bélye-
 géről, mert ilyen irás van rajta: *Szoross kapu és keskeny-út melly*
vifén az életre. Mat. 7: 14. de nem elég ezt csak meg-ismerni; ha-
 nem járni kell, 's gyakorolni magát az embernek azon; mert me-
 terség ott járni, mert az olly keskeny-út mint a' la-torja; 1. Mos. 28.
 Dávid ismerte azt; Sólt, 119: 27. de nem csak; hanem ugy gyakor-
 lotta magát azon, hogy futva meherett rajta. *Ψ. 32. A' te paran-*
tsolatidnak útiban futok. A' fent Pál minden erejét tehetségét,
 igyeke-

igyekezetit, ebbe az útba való gyakorlásra adta, e' vegte, hogy botrányozás nélkül való lelki ismereti legyen, mind Isten, 's mind emberek előtt mindenkor. Text. *Summa*. Igaz tanúbizonysága a' Szent Pálnak az Isten ki-jelentetett E: akarattjának útáiban való ma-ga gyakorlásáról. Itt van 1. A' Praxis. 2. Annak gyümöltse.

Magyarázat.

A' Szent Pál Apost. itt le-rajzolja az idvességnak útát, és a' keresztyénségben tökéletes Embert egészen le-írja. Így kezdi szavát: (a) *ἐν τῷ τῷ ἰν super, Efelett*, vagy ezen kívül. Feltyebb igazit bennün-
ket az Apost. a' 14. 15. yre. *En az út ferént 's a' t.* holott az A-
postolnak thesise ez: *En az út*, az az: a' keresztyéni Vallás ferént,
(mellyet haresisnek rof értelembbe hamissan-mondanak) *igazán fol-
gálok az én Atyáimnak*, Abrahámnak, Isáknak, Jákóbnak *Istenének*,
melly *latreia*, fólgálat, teszi a' keresztyén Ember tselekedetinek, az I-
sten akarattjával-való meg-egyezését, melly ísmét nem egyeber; hanē
keresztyéni Vallást tézen, melly ferént ő fólgállja az Istent. Ezt pe-
dig így próbállja-meg. (1.) Mert hiszen a' Krisztusban, ki mind a'
Törvénynek, mind a' Profétáknak vége. vers. 14. (2.) Mert vagy
reménsége a' fel-támadás felől, az az: van a' Szent Lélektől, az ő fi-
vében indittatott várakozás, a' tellyes váltságának complementuma
felől, melly léhen a' fel-támadásban. De (3.) Még *Efelett*, minden
munkáját a' keresztyéni Vallásnak gyakorlására adgya az az: nem elég
valakinek hogy tsak hitirül, 's reménségéről tegyen vallást; hanem
az ő keresztyénségének, az ő Isteni fólgálatjának meg-mutatására,
fűkséges a' Praxis, a' kegyesség gyakorlása, a' keresztyény Embernek
hitivel reménségével, 's maga vallásával, professiójával meg-egyező
élete, hogy minden-igyekezetit erejét, tehetségét, a' keresztyéni val-
lásnak gyakorlására adgya. Ezt teszi ez a' fő *ἀρχή*. Egyet ért itt
Szent Pál a' Jakab Apostollal 2, 18. *Mutasd meg nékem a' te hitedet
a' te tselekedetedből, én is meg-mutatom, 's a' t.* Ugyan ezen voxon-
van Szent Péter 2. lev. 1. 5. *Minden tellyes igyekezeteteket erre vessé-
tek, hogy a' ti hitetek mellé ragasszatok jószágos tselekedeteket.* Azért
a' ki az Istent igazán akarja fólgálni, nem elég hogy hitről, 's remén-
ségéről tegyen vallást tsak; hanem Praxissal, keresztyéni Vallása fe-
rént-való életével, 's kegyesség gyakorlásával mutassa azt-meg; mert
tsak a' kegyesség a' kereskedés. 1 Tim. 6, 6. 5. bizony tsak azt az i-
dőt nem tekozólyja-el az Ember, mellyet a' kegyesség gyakorlásá-
ban tölt-el. (4) *ἀρετὴ Notat severius exercitium Religionis Christi-
anae, & virtutis cujuslibet.* Alsted.

Kerefszényi Praxissának vége, 's gyümölcse micsoda? Azt mond-
gya: *Hogy botránkozás nélkül való lelki-isméretem legyen.* A' lelki-ismé-
retől itt egész traktát nem indíthatunk; hanem a' mennyire ide fűkség.
A' lelki-isméret az Emberben nem egyéb, hanem az Istennek az a' vilá-
gossága mellyet Isten az Ember lelkében adott, melly által, valamit
az Ember meg-ismér, igazán ismeri-meg, valamiről ítéletet tézen, iga-
zán íté, úgy-hogy soha a' lelki-isméret nem hazudhat, soha meg-nem
tsal mást, le mástól meg-nem tsalattathatik. Péld. 20, 27. hivattatik *vilá-
gosságnak.* Efes, 5; 13. *világosságnak melly mindeneket ki nyilatkoz-
tat.* Olyan ismeret a' lelki ismeret, hogy valamit tud, 's ismer a'
szerént az ember, az Istennel együtt tudgya, 's ismeri azt, melly
szerént a' mint Isten nem hazudhat; úgy a' lelki ismeret-is, melly az
Istennek a' lélekben bé nyomattatott képe, nem hazudhat. Ilyen
hazudni nem tudó lelki ismeret vagyon, még az el-kárhozottakban,
még az ördögökben-is, kik valanút lelki ismeretek szerént ítélnék,
mind igaz, és így, az Isten képének ez az része, ő hennék-is van.
Mikor már valaki gonosz és botránkoztató élettel vádoltatik, 's an-
lelki ismereti az Isten képében olyan ítélet tézen maga felől, hogy
igaz a' vad ellene; mert ő tisztátalan, 's botránkoztató életet élt, ak-
kor a' lelki ismeret tisztátalannak, 's botránkoztatónak mondatik. El-
lenben, mikor az ő lelki ismereti az Isten képében menti ötet, hogy
hamiss a' vad felőle: mert ő tisztátalan 's botránkoztató életet nem
élt, akkor a' lelki-isméret botránkozás nélkül-valónak mondatik. Meg-
lehetne hát, hogy valamelly Embert az egész világ vádolhatna; de ha
annak az Embernek lelki-ismereti tanúbizonyságot tenne arról, hogy
az a' vád nem igaz, az egész világ mind hazudna, 's annak az egy
Ember lelke-isméretének tanúbizonysága lenne igaz. Így a'zent Pál A-
postol sok gonosz vádokkal vádoltatik ebbe a' részbe, hogy ő *botrán-
koztató, dögletes Ember, hasonlást támaszt, a' Templomot-is meg-akar-
ja fertefteini,* 's a' t. De ő a' lelki-isméretének forumára provocál, melly
ötet nem vádolta, azért az ő vádolói hazudtak, az ő lelki ismereti föl-
lött igazat; mert ő olyan botránkoztató életet nem élt, és így az ő
lelki-ismereti botránkozás nélkül-való volt. 1 Cor. 4, 3. 4.

Botránkozás nélkül-való lelki-ismereti volt. 1. *Az Isten előtt, az az:*
azokban a' tiszteketben, mellyek az Istenre tartóztanak, annyira, hogy az
Isten f ne előtt-is nem fél ő azon, hogy az ő lelki-ismereti rá támadgyon,
's meg-fegyenyüljön, bár a' Sátán, bár e' Világ rá támadgyon 's vádol-
lya-is, mert a' mennyiben *Apostol volt, büséges Sáfara volt az Isten tükai-*
nak.

nak. 1 Cor. 4, 1. 2. A' mennyiben *Kereftýén* Ember volt, jó lelki-ismé-
 rettel szolgált az Istent, Könyörgésekben, Isten becédének tanulásában,
 megtartásában, Sacramentumokban, és Istentől parantsóltatott minden
 jószágos tselekedésekben, mellyért lelke-isméreti azt mondattya véle: *En-
 ama' nemes harczot meg-harczoltá'* s a' t. 2 Tim 4. 7. 8. 2. *Az Emberek előtt,*
 az az: azokbá a' tiétekbé, mellyek az Emberekre tartoztak, botránkozás-
 nélkül-való lelki-ismérettel járt-el; mert a' mennyibé Apostol volt, *ő éjjel
 és nappal, könyhúllatással intett mindent a' fent életre.* Apost. 20, 31. 'S
 olyan ézeret volt benne az Emberekhez, hogy a' Krístuson kívül Egya-
 latt Emberben nagyob nem volt, mert lelki-isméretivel bizonyít, hogy
 kívánna ő a' Krístusától el-fakasztatott átok lenni az ő atyafiaiért Róm.
 9, 1. 2. 3. Emberekkel-való conversatiója tiűtséges volt. Sid. 13, 18.
 nem tsalárd. 1 Tess. 4, 6. békesség ézerető volt. 1 Cor. 11, 16. Nem vá-
 dollya hát ötet lelki-isméreti az Emberek előtt-is. 3, *Mindenkor:* az az:
 életének minden részeiben, úton, útfélen; járában, fektében, éjjel, nap-
 pal, a' tömlőczben, tömlőczön kívül, éhségben, jól lakásban, ez Isten di-
 tsóségét, 's a' maga lelkének idveségét munkálódta. Ugy hogy
 lelke-isméreti ötet semmiben sem vádollya, azért ha valaki vádollya arra
 semmit se hajt. 1 Cor. 4, 7. 4. Lássunk már innét *Igazságokat.*

Pörismata.

1. A' kereftýén Embernek Kereftýénysége, 's igaz Vallása, nem a'
 professzióban, a' becédben, a' hitről, 's vallásról-való tanúbizonyosság té-
 telben; hanem a' praxisban, az ő tselekederinek az Isten akarattyával
 való meg-egyezésében, kereftýéni vallása ézerént-való életben, a' való-
 ságban; és a' tselekederben áll. Text Az Apost. vallást tett hitről, val-
 lásáról de azt mondgya hogy, az igaz Isteni szolgálatra nem elég az: ha-
 nem még a' felett, minden munkáját a' kereftýéni vallásnak gyakorlá-
 sára adta. Ember! nem kell tenéked olyat tudnod, az idveség dólga-
 ban, a' mit praxisra, kegyesség gyakorlására ne huznál. Ha valamit
 tudtz az idveség dólgában, 's praxisra nem húzod, olyan vagy mint a-
 ma' házfantalán szolgál, a' ki tudgya az ő Urának akarattyát, de nem tse-
 lekezi, 's így kettős büntetésre léfz méltó. Luk. 12. Olyan vagy mint
Heródes, ki másokat el-külde a' Krístus imádására, maga egy nyomot se
 lépék. Mat. 2. Az Isten az idveségnek urat nem azért nyilatkoztatta
 ki, hogy az Ember azt csak meg-ismérje; hanem járjon-is rajta. Nem az
 parantsolta az Isten Abrahámnak hogy, állj én-elöttem; hanem, *Járj én-
 előttem fűntelen.* 1 Mos. 17. 1. Jákóbnak az Isten meg-jelenik. 1 Mós. 28
 lát egy *lajtorját*, mellyre az Isten könyöklött, és az Isten *Angyal fel,* 's alá
 jár.

járnak azon. Nem olvasod abba az egész historiába, hogy csak egy An-
gyal-is állott volna; hanem mindenik járt. Példát adnak ezek Ember te-
néked; hogy az idvességnek úrában förgalmatozsan gyakoroljad maga-
dat, ne aludj, 's a' kegyesség gyakorlását félben ne hadd: mert bi-
zony úgy jár, mint a' ki fókáig nem ezik, el-fakatkozik, 's pulfussa meg-
lankad, úgy ha állongasz a' kegyesség gyakorlásában, hitednek ereje
el-fakatkozik, pulfussa igen gyengén kezd fel-verni, és így hited igen
emelgetős lesz. Ember! nem a' professio, vallásodban való ditseke-
désed; hanem a' praxis, fájadnak igaz vallásod felől való tanúbizony-
ságtételével meg-egyező életed idvez t tégedet; mert nints olly id-
vességes igasság a' fent írásban, melly ahoz hasonló életet ne ké-
válna te tölled, másképpen a' mit tudtz, csak hijjában valóságnak
hijjábavalósága, 's mind a' testnek, mind a' léleknek gyötrelme Prád.
1: 's azt-is merem mondani hogy a' tudomány praxis nélkül
ördögi dolog, az az, többet árt mint használ, mert *scientia inflat*, a'
tudomány praxis nélkül csak fel-puffasztja az embert, 's mint egy fel-
puffadt, 's ki-düllyett fémü varas béka, olyannyá teszi. A keresztyén
Emberben való praxis olyan világosság, melly mások előtt-is fénlik,
azt látván mások ditsöitik az Istent érette. Mat. 5, 16. 's bizony az il-
lyenbe még a' gonosz Ember-is még-ismeri a' jót, 's fél tölle, mint Hé-
rodes kereszttelő Jánostól. Nem a' foglállya hát az Istent igazán, a' ki i-
gaz vallását pengeti fáján, 's hitivel ditsekedik; hanem a' ki keresz-
tyéni vallását praxisra húzza, 's a' férént el.

2. Valamint a' Hit, úgy a' hitből származott, Isten parantsolattyaival
egyező jó tselekedet-is szükséges az idvességre. Text. Ötve köri ezt a'
kettőt az Apostol. Vagyon néki hiti; de a' felett praxisra, jóságos
tselekedeteknek gyakorlására adta magát. Az Isten-is egybe kötötte
azt a' kettőt. 2Pét. 1, 5. *Minden tellyes igyekezeteteket erre adgyátok, hogy
a' ti hitetek mellé ragasszatok jóságos tselekedetet.* A' mit pedig Isten
ötve kötött, Ember azt egymástól el-ne válassza.

1. Szükséges az idvességre a' HIT, mert a' hit az idvesség házának
éppen fundamentuma. 2Pét. 1, 5. Róla ház pedig az, a' kinek funda-
mentuma nints. Melly szükséges az idvességre a' hit, két tsalhatatlá demon-
strációval tehem mindének a' jelkére. Meg-tettzik az (1.) A' bünös Em-
bernek Isten előtt való meg-igazulásának módgyából. Ezt pedig soha
Ember világosabban által nem láthatod, mint ha magadnak ki-ábrázó-
lód az Isten ültő Székét, melly előtt halálod szempillantásában, fól ga-bi-
rája, a' halál által czitáltatván meg-kell jelenned, és a' vádolókat, a' kik
akkor

akkor, mint meg-annyi prókátorok, ellened allegálnak. Ally-meg-hát ember! gondold ellőtted hogy az Isten az ő itilő ékéibe le-ült, tégedet maga eleibe czitált, gondold jelen, 's forban állani a' te vádolóidat, *az ördögöt, a' bünt, a' törvént, a' poklot* kik ellened így allegálnak, 's Isten előtt így vádolnak: Az ördög így vádol Isten előtt; Te bünös vagy. Tagadodé? Nem tagadhatod, igaz a' vad. Más rendben elő áll rakásban, minden te, gondolatiddal, állásiddal, és külső tselekederiddel véghez vitt *bünöd*, 's így áll: Ihol vagyokén rakásban, engem tselekedtél. Tagadodé? Nem tagadhatod; mert lelked ismérte-is tanúbizonyságot tehen rólla. Harmadik rendben azt mondgya a' *törvény*: En belém e' vagyon írva: *Átkozott, valaki meg-nem marad azokban, mellyek meg-irattak a' törvénynek könyvében, hogy azokat tselekedgye.* 5. Mos. 27: 26. Gal. 3; 10. Te pedig azokban meg-nem maradtal, azért átkozott vagy. Tagadodé? Nem tagadhatod, igaz vad ez-is; mert a' Sátán a' bünnel, a' bün a' törvénnyel erőss, mellynek nem a' bünös embernek meg-igazítására; de még az ő kárhoztatására való ereje vagyon, az ördög, 's a' bün vádgya mellett. A' *pokl* negyed rendben azt mondgya. No! énnékem nyert perem vagyon; mert, mint hogy átkozott vagy, el-kell kárhoznod. Lelked ismémentire kényszerítelek ember, mint hogy mindenik vád ellened igaz, hogy hogy igazulék már-meg az Isten itilő ékéi előtt? az az, hogy hogy menekedel meg-ezeknek a' te vádolóidnak igaz vadgyok alól? hogy az Isten ne azt pronuncziálja néked hogy: Te bünös vagy, azért el-kárhozol; hanem ezt: Te nem vagy bünös, azért idvezülék. No! a' lelki ismémentel nyúly hozzá, mitsoda utat kell itt el-követned, hogy, holott te bünös vagy, még-is bün nélkül valónak *pronuncziál*hasson az Isten? Itt a' haizontalan *disputatió*nak nints helye, idvességben járó a' dolog, itt vagy meg-állás örökké, vagy el-esel örökké. Ne tekeregj, ne fatsarogj egy felé-is; mert bizony nintsen egyéb útad a' meg-igazulásra; hanem ez: Halván igaz Birad, az Atya Isten előtt az igaz vadokat, így áll: Attya Isten! te mondottad hogy a' *te Fiadban a' Fesusban hidgyünk.* 1. Jan. 3: 23. 's a' lef. az örök élet Ján. 17: 3. Fordúllj a' Krisztusra, a' te lelkednek kezessere, 's így állly néki: Jéhus Krisztus; te mondottad ezt: *Hidgy és idvezülék, mivel egy ember-is nem igazulhat-meg a' törvénynek tselekedetibül; hanem te benned való hit által* Gal. 2, 16. En te benned hiszek, el-hiszem hogy e' világra értem jöttél, a' törvént értem töltötted bé, az Isten igazságának értem tettél eleget, 's minden te érdemedet hitemmel úgy magamévá tezem, mint

ha azt én magam érzettém volna, azért most az ideje, légy segítség-
 gel vádolóim ellen. A' Jésus Kristus mindgyárt job kezéd felől áll, 's el-
 söben is vádolóid ellen így ment: *Sátán!* vádolod ezt az embert, tu-
 dodé hogy te énnékem farkamat meg-martad vala, az az, a' bűnért em-
 beri természetemet meg-öltöd vala; de én tenéked fejedet rontottam meg.
 1. Mos: 3, 15. az az, hogy én az Isten igasságának a' bűnös embere-
 kért eleget tettem, minden mérgedet, vádolásra való erődet, tehetség-
 gedet, hatalmadat el-vettem, nintsen hát ennek vádolására semmi ha-
 talmad. *Bűn!* tudodé hogy én tégedet a' kereksz-fára feszítvén el-tör-
 löttelek. Kol: 2, 18. nintsen hát semmi hatalmad ezen az emberen. *Tör-
 vény!* tudodé hogy én tégedet ezért az emberért bétöltöttelek;
 mert én átkozottá; sőt átokká lettem, fán függvén, azért, *ezt az embert
 a' törvénenek átkától meg-fabadítottam.* Gal 3, 13. *Pokol!* nints már ehhez
 az emberhez tenéked semmi *pratenfőd.* Az után a' Jésus Kristus fordul a'
 Biróra az Atya Istenre, 's így szól: Atyám! tudod hogy az örökké való
 Testamentumban, a' válaftottak bűnökért való elég tételért kezessé-
 get vállaltam-fel, 's a' kereksz-fán a' pokolnak kényyát el-is szenvedtem
 a' válaftottak képekben, és te mikor engemet fel-ámaftottál a' halál-
 búl mikor az égben fel-vittél, mikor job kezéd felől ültetél, te enge-
 met akkor meg-igazítottál. Ef. 53, 8. 1. Tim: 3, 16. azoknak képek-
 ben, a' kik képekben én eleget tettem, Ennek az embernek pedig én
 lettem igassága, létsége, váltsága, 1. Kór, 1:30. minden igasságo-
 mat ennek ajándékozom. *Szabadítsd-meg hát ezt az embert, ne fál-
 lyon-le a' gödörben; találtam engeftelest neki.* Job. 33: 24. Akkor a'
 Bíró az Atya Isten tégedet úgy néz, mint a' ki a' Jésus Kristus igassá-
 gát, mellyel a' te bűnödért eleget tett, hited által magadévá tetted,
 úgy néz, mintha te tettel volna eleget, a' Sátánnak fejét te törtöd völ-
 na meg, a' bűnt te töröltöd volna-el, a' törvént te töltöttöd volna-bé,
 és így ezt a' *sententiát pronuncziállyá* az Isten: *Te nem vagy bűnös, az-
 ért idvezülf.* Olly *éükséges* hát a' hit az idvességre, hogy az Isten
 elött való meg-igazulásban tsupán tsak a' hitnek vezéd hafnat. Meg-
 tettzik a' hitnek *éükséges* volta az idvességre ember (2.) a' te életednek,
 's életedbéli tseleketednek meg-tzirkálásából, ha valósággal meg-né-
 zed, mire költöttöd életednek napjait, mennyit vezéreggettel-el hijjában,
 és mennyit tudhatz-fel az Isten ditsőségének, 's a' te lelked idvessége-
 nek, munkálódására. Hogy pedig ez világos legyen, tegyiink-fel
 például egy hetven éftendős embert. Te hetven éftendős ember!
 vond *hoross examenre* életedet, 's ozd-fel igazán. Hetven éftendős-
 ból kön-

ből könnyen rá tudhattz aluvásodra harmincz Eftendő, gyermekségedre könnyen tized, ételeddre, italodra, bujalkodásodra, utazásodra, oltózésodra, kártyázásodra, koczkázásodra, időnek háfontalan töltésére könnyen rá tudhattz húzat, oda van már hatvan Eftendő, mind ezeket el-tékozlottad, 's ezekben Isten ditsőségét nem munkáloztatd. Tíz Eftendőd maradt herven Eftendőből, mellyben a' kegyességet gyakorlottad; de mint hogy, mind a' testnek erőtelensége, mind a' Sátánnak, a' te kegyességed gyakorlása idején-való mesterkedése, háfontalanságokra ragadván elmédet, nem engedte mindenkor munkádat fentül véghez vinned, felét alig vitted úgy véghez mint igaz Kerefnyén. Ihon hetven Eftendőből marad csak öt eftendő, mellyet Isten ditsóságára költöttél 's hatvan öt Eftendődöt el-tékozlottad, (hát 40. 30, vagy 20. Eftendős Embernek bődög Isten mi marad) No már Ember lelked ismértit ébrezd-fel, tsinálly egy pár fontot, tedd egy serpenyőben hatvan öt eftendőbeli háfontalanságodat, 's gonofságodat, másik serpenyőben, öt eftendőbeli kegyességedet 's jó tselekedetidet, lelkedre kerdelek, vallyon mallyik nyomja-meg a' másikat? Ha jó tselekedetidet különösön gondolod, bizony azok, gonofságidhoz képest a' fontban egy tseppet se nyomnak. Hát mit kell mivelni? Tedd abba a' serpenyőbe a' te hitedet, melly már kezében tartja a' Jesus Kristus igazságát, 's érdemét még pedig nem nyomtatékül; hanem a' fenekére, mert nélkül, eleted gonofságidnak túllya, le-nyomja jó tselekedetidnek könnyüségét; de egy hit, nem tsak a' te büneidnél; hanem e' Világ bünénél-is többet nyom: mert hathattossabb a' Kristus érdeme, mellyet a' hit tart, mint e' világ büne. Szükséges hát a' hit az idvélségre. Ez a' hit szerzi már Embernek ezt a' titulust hogy *Isten baráttyúnak* hívattassék, mint *Abrahám*, 2Chr. 20, 7. *Ela*. 41, 8. E' szerzi hogy az Ember kedves legyen Isten előtt, 's mikor tertzik bé-mennyen Istenhez, mint *Ester*, 's Isten mindgyárt rá nyújtja arany vekfejét, 's nem kérhet olyat hogy meg ne adgya.

II. Szükséges az idvélségre éincén úgy; a' hit után, az Isten parantsolattya szerent-való, hitből származott, jó tselekedet-is; mert meg kívántatik hogy ez, a' hit után járjon. A' hit olyan mint a' Királyné, utánna járóji vannak, a' jó tselekedetek azok. 2 Pét. 1, 5. *A' hit mellé ragaszkodj a' jó tselekedetekhez*. A' hit azt kiáltja a' Kristusnak, a' mit Rachel a' Jákobnak: *Adgy énnékem magot: mert ha nem adt meg-balog*. 1 Mos. 30, 1. Az a' mag nem egyeb; hanem a' hitből származott Isten parantsolattya-alegyező jó tselekedet, melly nélkül a' hit meg ből állat. Jak. 2, 17. Mert a' hit és a' jó tselekedetek építik-fel, mint Ra-

chelt a' Bilhának'gyermeki. 1 Mós. 30, 3. Szükség hát a' hit mellett a'
 jóságos tselekedet-is az idvélségre. A' hit nézi az Evangeliumban a'
 Kríftust, és az ő kegyelmét, a' jóságos tselekedetek a' törvény szerént
 vannak: de nem tsak az Evangelium kötelez minket a' Jésus. Krístus-
 ban-való hitre, hanem a' törvény-is kötelez a' jó tselekedetekre; mert
 noha az Isten forumán a' meg-igazulás hit által leé; de bizony az u-
 tólsó ítelet napján a' jutalom oétás; a' jó tselekedetek szerént leé. Mat.
 25. Mert a' Kríftus a' lelkiekben igen usorás vers. 26. 's nem kérdi az
 ítelet napján, mitsoda talentomot, mitsoda kegyelmet adott az Em-
 bernek: hanem mint kereskedett, 's mit nyert velle, arról vézen számot,
 's onnat vézen oétán argumentumot: *Ebezö voltam, ennem adtatok,
 komjúbosztam innom adtatok, úton-járó voltam, bé-figadtatok; mezitelen
 voltam, meg-rúháztatok, beteg voltam, meg-látogattatok, fogoly voltam,
 én hozzám jöttetek.* vers. 35. 36. Az Evangelium 's a' törvény nem el-
 lenkeznek egymással. Nem olyanok ezek, mint a' *Jóáb és Abner* tizenkét
 par íffiai. 2 Sam. 2. *Kik egymásnak üstökét meg-ragadván, fegyvereket
 egymásban ütötték és egyenlőképpen meg-bóltanak.* vers 15. 16. hané ollya-
 nok mint az *Atyafiak*, kik békével együtt laknak. Sólt. 133, 1. A' törvény
 mellyet senki bé nem tölthet soha, igazit minket a' Krístushoz, honnét ú-
 gyá a' Krístushoz vezérlő mesternek-is hivattatik. Gal. 3, 24. De a' Kríftus
 ímét vízfő küld a' törvényhez, hogy ott engedelmesiséget tanuljunk.
Ha bé akarj az életre menni, tartsd-meg a' Parantsolatokat. Mat. 19,
 17. Hogy jobban meg-értsd, a' dolog ez: Senki maga ereje által a'
 törvént bé-nem-tölti, ént életet nem élhet, Istenét 's felebarátyát tö-
 kélltetesen nem szeretheti; hanem a' Kríftus ént életet élt, a' törvént
 bé-töltötte. Már a' ki hízen a' Kríftusban, a' ki a' törvént bé-töltötte é-
 rettünk, 's az ő igazságát magáévá tézi, hit által a' Kríftusban, 's ő általa
 bé-tölti a' törvényt; mert az Istennek kegyelme melly nekünk meg-je-
 lent, arra tanit bennünket, hogy *meg-tagadván a' hitetlenséget, és e vi-
 lági gonof kívánságokat, mértéklelesen, igazán, és fentül éllünk e' jelen-
 való világban.* Tit. 2, 11. 12. Azért az idvezülendő Ember; nem tsak
 a' Jésus Krístusban-való hitre; hanem a' törvénynek engedelmeségére-is
 köteleztetik, és a' szerént való ént életre. Eppen úgy van a' törvénnyel
 a' mi dólunk, mint *Esther* Királynénak *Mardocheússal*. Esth. 4. Esther
 Afféony íffiuságában Mardocheúsnak hatalma alatt volt; de mikór Király-
 névá tétetett-is, akkor-is engedelmeskedett néki, a' mint meg-tettzik on-
 nat, hogy a' Mardocheús parantsolattyára, majd életének vézedelme a-
 latt-is.

latt-is, bé-ment a' Királyhoz. *Ha el-vefek, ám-vefkek-el.* vers. 16. Mi-is voltunk a' törvény alatt, már a' KirályKrisztushoz házasodtunk Sólt. 45. 's a' törvény alól az Evangeliom által fel-abadultunk; mindazáltal, tsak tartozunk a' törvénynek engedelmeskedni. Esthert nē tarthatá-meg Mardocheus, se az egész Sidóságot; hanem a' Királyhoz küldi grátiáért. Ugy a' törvény nem-idevezithet minket; hanem a' Krisztushoz vezet, oda igaz t grátiát kérni. Kell hát a' törvénynek engedelmeskedni, 's az ő parantso-lattya szerént élni. A' Krisztus-is élt a' törvény szerént, 's példát hadgyott minékünk, hogy a' mit ő tselekedett, mi-is azt tselekedgyük. A' ki a' Jesust az égben meg-akarja látni, e' földön szent életet éllyen az.

3. A' botrányozásnélkül-való lelki-isméret, olly kényes az Emberben, hogy, az Isten mindent akarattyanak, az egész Bibliának, a' Tanítóknak minden munkájoknak, 's az Embernek magának egész életének czéllyaz, hogy néki tiszta, és botrányoztatásnélkül-való lelki-isméretilegyen mind az Isten, 's-mind az Emberek előtt. Ugy hogy, se e' világon, se a' má-likon nintsen boldog senki; hanem tsak a' ki erre a' jó lelki-isméretre szert tett. Text. 1 Kor. 4, 3. 4. Sid. 13, 18. Erre inti szent Pál a' Timo-theust. 1 Tim. 1, 18. 19. Bizony a' hit-körül, mikor éppen erőleg ér-néd el-véssz, ha jó lelked-isméreti nints. Istenhez se mehetcz annélkül. Sid. 10, 22. Ha tiszta lelked-isméreti nints, se Istenedet, se felebarátodat nem szereted. 1 Tim. 1, 5. A' jó lelki-isméret igaz forum, 's leg felsőbb forum e' világon, 's meg-lehet Ember, hogy te mind az Ecclesiái, mind a' Politiai forumon, hamisan vádoltassál, s hamisan meg-is tiltatsél; de ha a' te lelked-isméreti nem vádol tsak az áll-meg a' Mennyei fo-rumon. Nem-is lehet a' Világon fellyebb apellálnod lelked-isméreti-nek forumánál. Ember! nintsen se drágább, se állandóbb kintsed, a' jó, 's botrányozásnélkül-való lelki-isméretnél, ha arra szert tettél; mert belső Tanátsofsa, 's Actualis Consiliáriusza az Isten annak. 'S nints olly veled közölhető titok, mellyet Isten, Sz. Lelke által, a' men-yei secretáriárul veled nem közöl; állást tart az Isten, a' tiszta lelki ismé-retü embernél. Ján. 14, 23. ez-is hasonlóképpen az Istennél, kinek ugyan titkai között-is hál. Job. 29, 4. 's bár a' Jákób párnáját, egy darab követ tegyen-is feje alá a' puftában; de ott-is meg-nyittatik néki a' menyor-éag kapuja. 1. Mos: 28. 's ott-is nyájaskodik velle az Isten. Ha Isten áll néki, kéz a' felelet: *Szóllj Uram jól hallja a' te szolgád,* (a' te szolgáod. 1. Sam. 3; 9; 10. ha ő áll Istennek, mihellyt fel-nyittja ő fáját, alig áll egy ígét, már hallja kérését; sőt elébb hogy nem könyörgene: meg-halgattya, meg-láttya, 's irgalmával meg-áldg ya. Sólt. 21; 3, 4. Azt kérdi Isten tőle; *szert-e.*

feretzé engemet? ő azt feleli, feretlek Uram második-is azt kérdi: feretzé engemet? akkor-is azt feleli, feretlek Uram, harmadik-is azt kérdi: feretzé engemet? akkor ugyan hozzá ragaszkodik, 's azt mondgya: Uram te mindeneket tudt, te tudod hogy feretlek tégedet. Ján. 21, 15; 16; 17. Ha ezer féjad, nyelved volna-is, a' tizta lelki ísméretnek méltóságát, ki nem tudnád ember befélleni. Akar Isten, 's akar emberek előtt vádoltassál, ez, soha meg-nem fégyenül: a' tizta lelki ísméret az Isten fővetségének arany ládaja, hál a' hitnek titka tartatik: 1. Tim, 2: 9. ez a' mi nyomorúságunkban vigasztalónk: Éükségünkben egész vendégségünk: ez, az Isten haragjának özön vizében bárkánk: ez a' Sálamon temploma; sőt a' fentek fenté, mellyben az Isten lakozik: ez a' menyország e' földön; mert ott van a' menyország, a' hól az Isten lakozik, az Isten pedig a' tizta lelki ísméretbe lakozik, ott van hát a' menyország; haláldban csak ez kísér-el, 's bizony az egben is egyéb menyország god nem léfz; hanem Istennek lelked ísméretibe, lelked ísméretinek Istenbe való öröme 's tökéletes meg-nyugovása. Add-el mindenedet, 's ezt a' kintset vedd-meg. Mat. 13, 44.

Applicatio.

Tsekély elmélkedésemet fordítom ez Sz. Lélek Templomának, a' Méltóságos Ur, *Haller-kői Haller István* Uram ö Nagysága kedves házasságának, Néhai Tekénteres Nágos *Bultsesti Sárak* Áfzónynak megtisztelésére. En ennek a' Mélt. Áfzónynak Kerefityéni életének le-rajzolására, alkalmasabb letzkét ennél nem találhattam volna. Bár vedfel a' dólgot fundamentából, 's nem félek hogy velem egy voxon ne légy.

Azt mondom, 's tudom velem együtt minnyáan azt monogyátok e' felöl a' kegyes isten-felö Áfzóny felöl, hogy ez *félgálta az ö Atyáinak* az Abrahámnak, Isáknak, Jákóbnak *Istenét*, a' kerefityéni vallás férent, mellyet ki mutatott ilyen dólgakban.

1. *Volt néki biti*, mellyel, mint Jákób, amaz Isten országának angyalát meg-fogta, 's el-sém botosította, a' még meg-nem áldotta, tudta-is hitinek fundamentumát, 's vallást tett arrúl. 2. *Volt eleven reménsége fel-támadása felöl*, tudván hogy akkor megyen az ö váltsága tökéletességre, 's arrúl-is vallást tett. De 3. tudván azt hogy a' kerefityén embernek kerefityénsége, 's az Isteni félgálat nem a' professióban, nem a' hit, 's reménség felöl való vallástételben: hanem a' praxisban vallásával egyező életben áll. *Minden munkáját a' kerefityéni vallásnak gyakorlására adta* hogy mint a' fa gyümölsérül, úgy ö munkájáról ímterefség-meg. Gyakorlotta magát (1.) a' hitben, melly által ugyan fekütt, 's meg-

meg-nyugott az Isten kegyelmében. (2.) a' reménységben, mellynek is fundamentuma az Isten, (3.) a' könyörgésben, melly-is az ő Istennél való magános beérgetése (4.) az Isten beérdenek tökéletes halgatásában, 's éreteriben, melly-is az Istennek ő véle való commerciuma és beérgetése. (5.) a' Sacramentummal való élésben; melly-is a' J. Krisztussal 's ő általa az Atya Istennél való egyesülésének nyilván való bizonyossága. (6.) az Isten ditsósságának elő mozdításában, ilyen az Isten egy néhány el-puhtult templomainak meg-építése, mellyre Néhe-miással én-is emlékez-terem az Istent Néh. 13: 14. *Enlekezzél meg-ő rólla én Istenem, és ne engedged hogy el-törültsessenek az ő jó teteményei, mellyeket tselekedett az Úr házával*, ilyen a' Collegiumokhoz való szép Patrocinium, ilyen a' Égényeknek való alamisnálkodás, kik ugyan se-reggel gyűltenek-fel mint valami innep napra jó Tábirájoknak házá-hoz. Mind ezek azt mutattyák hogy minden erejét, munkáját, tehet-ségét a' kegyesség gyakorlására adta.

Mind ezeknek gyümöltse e' vólt, hogy néki *botránkozás nélkül való lelki ísméreti vólt*, mellyel az Isten maga Sz. Lelke által minden tit-kait közlőtte. E' vólt az az ő ditsékedése e' világon minden dolgaiban, bódlog állapottyában öröme, árva 's bódogralan állapottyában vigasztalója. Ilyen lelki ísméreti vólt 1. *Az Isten előtt*, mind a' kegyesség gya-korlásban, mind az ő házában lévő tisztiben, ilyen vólt a' maga házá-ban mind első férje, Néhai Mélt: Ur *Székel László* Uram éránt, mind mostani özvegyesgre maradott Mélt: Ur. *Hallerkői Haller István* Ur ő Nagsága éránt, ilyen vólt gyermeki éránt, kiket, isteni felelemben nevelt fel, ilyen vólt tselédjéránt, kiket is a' kegyességre oktatótt, úgy hogy ha a' Sátán vádolta volna is Isten előtt ezekben, ő meg-Égényült vol-na; mert lelki ísméreti ötet semmibe se vádolta. 2. *az emberek előtt*, mert tisztességes, 's botránkozás nélkül való életer élt, 's bizony-ele-ven példája vólt a' tisztességes életben akarkinek is, 's úgy félt az ő világossága hogy mások is lárták azt, 's ditsóítotték az Istent érante. Mat. 5, 16: meg-vólt benne az atyafiakhoz 's Krisztus ragjaihoz való éreter, békesség éreter vólt, félt itt az ő szép felidtsége, 's alázatos maga viselése, melly az Affzonyokat meg-ékelti, egy jóval igazán hivatta-tott Sárahnak, 's igaz leánya vólt Sárahnak. 1. Pet. 3: 5. Mind ezekben senki ötet nem vádolhatta, ezekben lelke ísméreti botránkozás nélkül való vólt. 3. *Mindenkor*, életerének minden rendiben mind halálig. Oh melly bódlog, 's bizony tsak az a' bódlog, mind ezen, 's mind a' más világon, a' kinél ilyen lelki ísméret tart állást. Mond-el hát velem együtt

együtt a voxot. Bizony ez az Affony, a keresztényi vallás szerint, igazán szolgálta az Abrahámnak, Isáknak, Jákóbnak Istenét.

Illyen kegyességben magát gyakorló, botránkozás nélkül való lelki ismérütű, 's a' felidősebben éppen hozzád hasonló tsendes tartodtál váltál-meg, Mélt. Ur Tek. Nságos. *Hallerkői Haller István* Uram. Mire fakadhatz ki? Az mondhatod Bárukkal: *Faj nekem; mert az Ur egy yik bánatomra más bánatot adott.* Jer 45, 3. El-felejtette vala Isten veled özvegyiségednek terhes komorúságát; de a' mennyei Tanács ímét komorú özvegyiségre juttata. Mindazonáltal abba vigasztalásod lehet, hogy az Isten tégedet illy kegyes, istenfelő, tiszta lelki ismérütű házastársal áldott meg, illy jót adott volr tenéked, ki nem hagyott atkot a' te Mélt. házadon. Ebbe-is vigasztalásod leher, hogy az Isten, nem fegyver, nem ehség, nem fámkiverés, nem rabság által; hanem fémde-lőtt vette el, 's meg pedig a' következendő gonof elöl, illy kegyes Feleségedet, hogy tisztességesen magad takaríthassad-el, régi Mélt. eleidnek monumentumába, a' Szebeni nagy templomba, melly lokaknak nem engedtetett, el-hányván Isten, az atyákat, anyákat, fiakat egy mastól az égnek négy fegeletire. Adgy ditsősséget hát az Istennek. 's mondgyad: Atyám! ne úgy legyen a' mint én akarom; hanem a' mint te akarod.

Ennek a' kegyes Anyának Isten fámára fel-neveltetett két fia. Gróff Székely Adam és Székely Móses Urak, az Ecclesiának, 's Politiának eleven reménségei, néktek a' maga nyomdokát hadta hogy kövessétek; mert a' fenteknek leg febb csvenyek mellyet magok után hadnak, az ő virtusok. *Anyá vala ez Izraelbe* Bir. 5, 7. azt mondgya néktek: *ferelmes fiaim, méhemtől fátadt fiaim, én fogadásmnak ferelmes gyermekei.* Peld. 31, 2. *balgassatok engemet; mert boldogok kik az én útaimat meg-tartják.* Peld. 8, 32. az Istent félytetek, az ő paranzolatit meg-tartjátok, mert ez az embernek fő dölga. Präd. 12, 15. *így fókasulnak-meg a' ti életeknek estendei.* Peld. 4, 10.

Ezt a' kegyes Affont az Isten, mind életeben, mind halálában meg-tisztelte, a' Sz. Lélek maga lakó templomává tette, a' Sz. Lélek ennek lelkével velle van; de a' testével-is ebbe a' koporsóba velle van, a' porával-is az itilet napig velle lez, akkor az ő meg-tisztított lelkét, a' meg-frisseltetett, 's porból éfve rakatott testével egyefítvén, ennek, c' világon el-kezdet bődögságát, tökéletességre vízi. Mellynek részefé tegyen minnyájunkat a' mi Istenünk, Amen.

V E G E.

